

זר זמן רוטרי

ירחון מועדון רוטרי כפר סבא

אוגוסט 2026

עריכה: חיה קנטרוביץ

לזכרו של שותפי לעריכת הירחון

אישי היקר יעקב ז"ל

דבר העורכת

חברות וחברים יקרים!

חום אוגוסט / יוצאים לחופשה

בחוץ השמש כבר לווהטת
חום אוגוסט עוטף את הרחוב.
רוח קיץ מהבהבת,
מזכירה שהחופש כבר קרוב.

לקראת אמצע אוגוסט, כמדי שנה,
מועדוננו לוקח פסק זמן.
העשייה הברוכה נכנסת להפוגה,
וכל חבר פונה למחוז חפצו כמוזמן.

נניח לרגע למפגשים ולפרויקטים
נחליף את הדיונים בצל ובים,
נטען את כל המצברים,
כדי לחזור עם כוחות מחודשים.

חברי רוטרי היקרים, צאו לנפוש,
תהנו מהשקט, מהמשפחה, מהזמן
נקבל את הקיץ הזה בראש מורם,
כדי לקבל את השנה החדשה,
אשר תבוא עלינו לטובה ולברכה
ותביא לכולנו בשורות טובות.

שנה טובה ומבורכת לכם ולבני ביתכם!

חג טוב לחובבי יום נישואים!

פסוק השבוע

בהגשתה של חברתנו גליה

Rotary
Israel D-2490

פסוק השבוע
02/08/2026 י"ט באב תשפ"ו

חברים יקרים,

אם ה'ה חי פ'יום, ה'ה חוגג 105!
יש להג'ת ש'את ה'אירוע איש לא ש'כת,
כ'שחזון בן-גור'יון ק'רם עור ו'התממש.
לראשונה נ'ערך חידון עולמי לתנ"ך!
ו'ה'ה איש, ש'משחר עד בוא השמש,
יום יום למד, חקר, שינו ולא נח
ולבסוף, בכל מאגר הידע השתמש
ו'את כל השאלות והקושיות פ'ענח!

**נזכור את עמוס חכם,
החתן העולמי הראשון לתנ"ך**

Rotary
Israel D-2490

פסוק השבוע
09/08/2026 כ"ו באב תשפ"ו

חברים יקרים,

השבוע מצ'ינים 20 שנה
לסיום מלחמת לבנון השנייה.

ו'ה'ה אנחנו בלב המלחמה השלישית!
בין ע'צירות מבחור, ש'העולם משית,
לבין דרישותינו הנואשות ל'נד חוקשית.
הרי גם אם נשיא לבנון לשלום יד מושיט,
צבאו אינו מסוגל לתת הגנה ממשית.
ח'ינבאללה מתחזק בתחמושת שימושית
ותושבי הצפון, ש'מזמן פגועים נקשית.
חשים את המצב יום יום בצורה מוחשית,
חוששים ומאמינים.

ש'כך נגיע גם למלחמה חמישית!

פעילות אפיק המועדון החודש

יו"ר האפיק חברתנו נ"ל פנינה כרמון

❖ 2.8.26 – הרצאה: "הישוב בפקיעין"

הרצה לנו: אבינועם כהן ממועדון חדרה

❖ 9.8.26 – הרצאה: "סוריה 1400 שנה דרך הפיכת חאפז אל אסאד

ועד קריסת בשאר"

הרצה לנו: דוד קדוש

❖ 16.8.26 – פגישה על חוף הים

❖ 23.8.26 – המועדון בחופשה

❖ 30.8.26 -- המועדון בחופשה

הרצאה: "הישוב בפקיעין"

הרצה לנו: אבינועם כהן

יש הרצאות שמספרות היסטוריה ויש הרצאות שהופכות היסטוריה לזיכרון חי.

כך הייתה ההרצאה של אבינועם כהן תומ"א שהתארח בערב במועדון רוטרי כפר סבא, על פקיעין.

אבינועם לא הקריא עובדות מספרי ההיסטוריה. הוא הזמין אותנו למסע אישי מרגש ומרתק בעקבות משפחתו, משפחת כהן- תומא (תורה וברכה משרתי האל), אחת מ 3 משפחות יהודיות וותיקות ביותר בפקיעין, הנושאות מסורת של דורות רבים בכפר.

דרך תמונות של המשפחה, ודרך זיכרונות מילדותו פגשנו את פקיעין האמיתית: את המערה- מקור האמונה, את המעיין- מקור החיים ואת בית הכנסת העתיק- מקור הרוח. את הסמטאות ואת חיי היום יום, עבודת האדמה והחקלאות...בעיקר שמענו על יחסי השכנות, הכבוד והחברות שנרקמו במשך השנים בין היהודים לבין שכניהם הדרוזים.

זו לא הייתה הרצאה על פקיעין. זו הייתה עדות חיה לכך שסיפור משפחתי אחד יכול לשמר מורשת של עם שלם.

בתחילת הרצאתו שאל אבינועם שאלה: "כמה מכם חושבים שיש בארץ מקום שבו היהודים חיים ברציפות כמעט 2000 שנה?" והתשובה הייתה פקיעין. את פקיעין יהודים לא עזבו מעולם עד לגירושם לחדרה בשנת 1937 למרות שכניהם הדרוזים שהגנו עליהם בחירוף נפש.

אבינועם סיפר זיכרונות אף ממשפחת זינאתי ועל כך שהיו מתחתנים בתוך המשפחה כדי להישאר ביחד בפקיעין. מבחינתן המשפחות ראו בפקיעין את בית אבותיהם במשך דורות רבים. מבחינתן לא היה זה רק מקום מגורים אלא חלק מהזהות המשפחתית והדתית.

כולנו ראינו את ההתרגשות והאהבה של אבינועם לפקיעין. למרות הגירוש ל"גלות חדרה" הוא פוקד עם משפחתו רבות את פקיעין, חוגג שם בבית הכנסת אירועים של המשפחה ומהווה את הדבק בין הדורות השונים במקום.

יצאנו מן ההרצאה נרגשים מאד מן הסיפור האישי ומן האיש שבחר בייעוד חיים- לשמר את זיכרון פקיעין לעד.
תודה!

סיכמה חברתנו, יו"ר יחסי ציבור, נילי טלרמן

הרצאה: "סוריה – מסע של שלטון, כוח ומהפיכות

הרצה לנו: עו"ד דוד קדוש

עו"ד דוד קדוש הרצה בפני חברי המועדון על סוריה – מסע של שלטון, כוח ומהפיכות.

המרצה הוביל אותנו למסע, אל סיפורה המורכב והמטלטל של סוריה במשך 1400 שנים .

הוא סקר בפנינו תאריכים ואירועים ודרך התחנות ההיסטוריות השונות נפרשה בפנינו תמונה של מדינה שבה ; שלטון, צבא, עדות ואינטרסים אזוריים ובינלאומיים נשזרו זה בזה במשך שנים רבות.

ההרצאה החזירה אותנו אל הדרך שעברה סוריה עד לעצמאותה (1946) ואל השנים הסוערות שלאחריה- שנים שבהן התחלפו שליטים והפיכות צבאיות עיצבו , פעם אחר פעם, את פניה של המדינה.

התעכבנו על עלייתו של חאפז אל אסד ולבניית המשטר החזק והריכוזי שיצר, תפקידם המשמעותי של הכוחות המזוינים ולדרך שבה הפך את הצבא לאחד מעמודי התווך של השלטון.

עברנו לבנו, בשאר אל אסד שקיבל לידינו את השלטון מאביו (כי אחיו נהרג בתאונת דרכים), אל הניסיונות להגיע להבנה איתו , ניסיונות שלא צלחו בגלל תלותו באיראנים, התקוממות שפרצה נגד משטרו, מאבק המורדים, מלחמת האזרחים העקובה מדם והכוחות הרבים מבית ומחוץ שהפכו את סוריה לזירת מאבק אזורית ובינלאומית.

עבורנו, כישראלים היה כמובן עניין בפרק ההרצאה שעסק ביחסי סוריה- ישראל; שנים של עימות ואיבה, מלחמות, רמת הגולן, ניסיונות למשא ומתן והמציאות הביטחונית המשתנה לאורך הגבול.

בדצמבר 2024 המורדים הצליחו להפיל את המשטר של בשאר אל אסד שברח לרוסיה עם משפחתו.

הסיפור של סוריה הוא מורכב מאד, סוער מאד והשאיף באוויר עוד שאלות פתוחות לגבי משמעותם של הדיונים בסוריה עבור מדינת ישראל כיום.

הרצאה זו העבירה מסר שכדי להבין את החדשות של היום, צריך לפעמים לחזור אל הסיפור של אתמול, כי ההיסטוריה אינה נשאת בספרים. היא ממשיכה לחיות בגבולות, במאבקים, בהחלטות של מנהיגים- ובמציאות של כולנו.

סיכמה חברתנו יו"ר יחסי ציבור, נילי טלרמן

מה רוטרי נתן לי?

כתב חברנו נ"ל שוקי עזרא

שוקי עזרא

בשנת 1986-השתחררתי מקבע אחרי 22 שנות שירות, נפגשתי עם ידידי יחיאל שטרית ביריד של אמנות בת"א והוצע לי לבוא להיות חבר ברוטרי כפר סבא, ואכן נענית בחיוב, לאחר מפגש לבבי אצל אבי ובנוכחות יהודה קידר.

התקבלתי לחברות במועדון מתוך שמחה טבולה בשליחות, מאז ועד היום אני חבר ברוטרי בעירי כ"ס

1. העשייה ברוטרי התחילה בהתנדבות לאורך כל הדרך- בנושאים מינוריים הלכה והעצימה ברבות השנים, חלוקת תיקים וציוד ילדים קשיי יום, בבית הספר- ליווי טיפול בגן ירק- עם ילדים בחטיבות הביניים.

2. בשנת נשיאותי ב-2006 הקמתי את, "גלריה 29" (ע"ש גלר ראש העיר כ"ס) לנוער ללימודי מוזיקה, תחילה היו 10 תלמידים, ואט אט נוספו עוד ועוד תלמידים והגיענו (מנהלת הנוער ואנוכי) דרך פרסום שקורא לתלמידים, לבוא ולהיות חלק מהמועדון (תלמידים מכיתות ז' עד כיתות י"ב) כיום ישנם 230 ילדים בגלריה, שרים מלחינים כותבים ואף מופיעים בהתנדבות- בבתי נוער ובמרכזים קהילתיים.

תקציבים- להון יסוד דאגתי לקבל תרומה מ"טבע" בסך 15,000 ש"ח לרכישת ציוד וכלים מוזיקליים כולל מחשבים מיוחדים,

וכל שנה רוטרי תקצב את המועדים - ברכישת כלי מוזיקה לילדים נזקקים, וחלוקתם במועדון כולל פרסים לתחרות הרכבים

סה"כ כולל 8000 ויורד ל-6000 לפי הצרכים, במהלך של 19 שנים. ביקורים במהלך השנה, היענות לכל דרישה שיחות

עם ההנהלה והחניכים גם אצלי בבית.

זהו פרויקט הדגל של רוטרי במועדון, ושלי כמפעל חיים!

3. ערב לכבוד חיילים בודדי בשרון בעיקר תותחנים באודיטוריום העירוני. כל ההכנסות שנגבו מאת הקהל הלכו למועדון במרכז הקליטה בעיר ערב עם כיבוד, נאומים קצרים, ומוזיקה בשפע ! אודיטוריום מלא עד אפס מקום!
4. ערב שירה עברי ערבי לקידום שיח בנינו לבין שכנינו, הקראת שירה ומוסיקה ערבית שהרקידה את כל הבאים. בערב הוקראו שירה על ידי משוררים ידועים - ידועים פחות 12 במספר כולל להקה ערבית מקפצה וחבורת זמר של כ- 20 נערים ונערות מהישוב טירה.
5. במהלך השנים מדי פעם כל יום שישי התקיימה קבלת שבת עם תקרובת של מרכז הקליטה ועיבוי בדברי מתיקה על ידי רוטרי עד שהמרכז עבר לרעננה, בתקצוב ע"י איש רוטרי (עודד שוהם) למערכות שמע טלוויזיה וריהוט שנדרש לכל בסך 7,000 ש"ח.
6. ניסיון להקמת מועדון רוטרי בעיר טייבה, כל ההכנות [התקיימו, הוזמנו חברים מן העיר אלינו ואני ועוד חברים דיברנו עם ראש העיר הניסיון לא צלח .
7. קיום הרצאות בתחום האמנות בערים : פתח תקווה (נסגר משום מה) . בסטלה מאריס חיפה. רמת גן, רמת אפעל. ובמועדונו . הנושא עירום במרחב הזמן מן המאה ה-6 לפנה"ס ועד 1960 לספירה עם מקבץ של יצירות. דבר ששעשע את הצופים .

מה קבלתי מרוטרי

כאמור באתי לרוטרי -הייתי איש צבא, קבלתי פקודות ונתתי פקודות, כאן המטריה שונה בתכלית השינוי קבלתי נימוסים, התחשבות ברצונם של חברים מדברים לאט . ולא בכל אדני, דמויות איכותיות יש לומר.

קבלתי הכרה והוקרה מכל החברים, בשיתוף של מאת האחוזים. צנועים ואנשי מעשה כל אחד בתחומו.

זכיתי בעשייה משמחת שמילאה אותי כחויית חיים, זכיתי בפרס גלר, אות נשיא המדינה. פרס עמותת צוות, ושני מכתבי תודה מהנשיא הרצוג

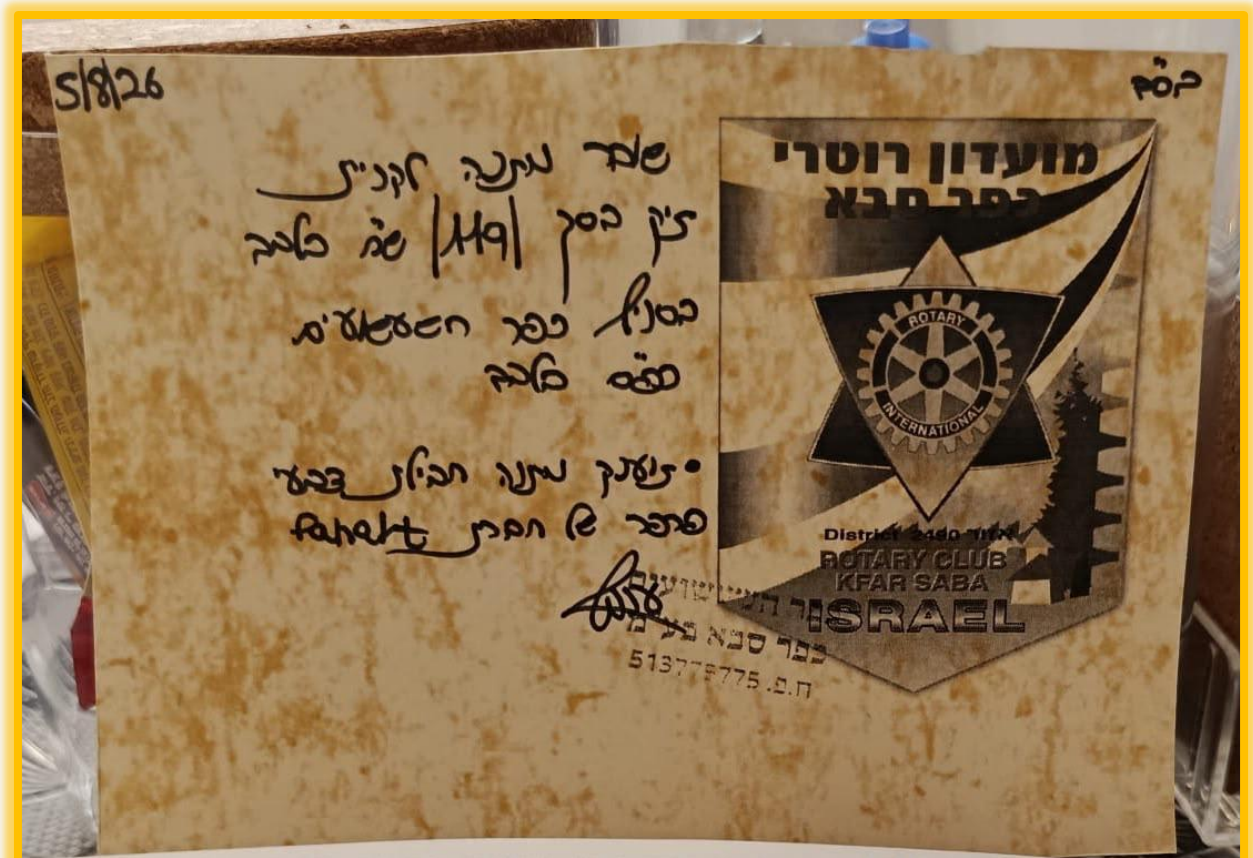
תודה לחברים כולם!!!

אפיק הקהילה

יו"ר האפיק חברנו נ"ל אריה שטריימר

מועדון רוטרי כ"ס תרם 3000 ש"ל לקניית תיקים לתלמידי ביה"ס
לקראת שנת הלימודים הבאה בשיתוף מח' הרווחה בעיר.

התנדבות בקהילה

כמו בכל שנה, גם השנה חברנו אילן טל, משמח לבב ילדים בעלי צרכים מיוחדים, בבית ספר "אגם" בהתנדבות לב.

על כך הוענקה לו תעודת הוקרה והערכה.

צוות בית הספר "אגם" שואף להוביל את
בוגריו לחיים של איכות וקידום בריאות,
שייכות ושילוב משמעותי בקהילה.

אנו חותרים לממש את הכוחות והיכולות הטמונים
בתלמידנו, מתוך אמונה, כבוד ואהבת האדם.
אנו מאמינים בביסוס מעגלי שיח שיתופיים
ללמידה משמעותית, תוך תחושת
אחריות ומחויבות לתלמידים ולמשפחותיהם

כל הכבוד לאילן חברנו
רוטריון למופת!

המשתלה של דני

משתלה וחנות פרחים משפחתית בגבול הוד השרון וכפר
סבא ניסיון של 60 שנה בעולם הפרחים עם שירות חם מכל
הלב!

חברי מועדון יקרים.

"המשתלה של דני" תורמת למועדוננו זרי פרחים ועציצים
לאירועים שלנו תמיד ביד רחבה.
מן הראוי שכולנו נהפוך ללקוחותיו.

כתובת המשתלה:

אסירי ציון 41, הוד השרון.

danimashtela.com

טל: 09-8999091

ועתה לקראת החגים זה הזמן לשלוח פרחים
לשנה פורחת ומבורכת

"אוסף בולים – זה דבר חינוכי?"

חברנו נ"ל אייבי ברכה מספר
על אוסף הבולים המיוחד שלו

רוטרי בגאנה

רוטרי בגאנה

מועדון הרוטרי הראשון בגאנה הוקם ב 1958 בבירה אקרה.
נכון לפברואר 2026 יש 71 מועדוני רוטרי בגאנה עם 2008
רוטריונים.

18 לפברואר 2015

לקראת סוף השנה, סניף הדואר של גאנה הפיק סדרה של
שמונה בולים לציון 75 שנה לרוטרי אינטרנשיונל.

ארבעה עיצובים שונים מאת ג'ון ונדינגטון, אמני סטודיו
מתארים את תוכנית H-3 של רוטרי לבריאות, רעב ואנושות
על ארבעה בולים בודדים. העיצובים חוזרים על עצמם על
גיליון משולב של ארבעה בולים, אך הערכים משתנים.
לכן, בעוד שיש רק ארבעה עיצובים, יש למעשה שמונה בולים
בעלי ערכים שונים בסט.

בול ה-20 פני מציג אחות שוקלת ומטפלת בתינוק שזה עתה נולד.

בול ה-65 פני מציג מפה של גאנה ועליה מפת עולם קטנה.
בול ה-2 ¢ מרמז על דאגתה של רוטרי לאנושות עם שתי ידיים המושטות על פני כדור הארץ.

העיצוב הרביעי, הערך של 4 ¢, מתאר את חלק הרעב של תוכנית H-3.

ניתן לראות זוגות של מרזבים אופקיים ואנכיים בבולים. באופן מוזר, לחלקם יש שני עיצובים שונים על אותו זוג, המצביעים על כך שחלקים מכל בול עשויים להיות מודפסים על אותו גיליון דפוס.

18 ליוני 1993

בקיץ 1993 גאנה הדפיסה שני בולים וגיליון מזכרת לציון 35 שנות רוטרי בגאנה.
הבולים הציגו במקור דגים שונים. אלה ששימשו להדפס שובל של רוטרי כוללים

על פי הדיווחים, 400 סטים הודפסו בצבע שחור ו-200 סטים הודפסו בצבע כסף. שני הצבעים יוצרו בגיליונות מנוקבים ולא מנוקבים.

6 ליולי 1995

לציון 90 שנה לרוטרי, גאנה הנפיקה בול יחיד הנושא את דגל המדינה וסמל רוטרי כחול וזהב.
הונפק גם גיליון זיכרון בהתאמה.
נצפו גם בול מחורר וגם בול לא מחורר.
לא נעשה שימוש בחותמת רוטרי מיוחדת ביום ההנפקה הראשון, אם כי חותמת כללית נראית על עטיפות מאקרה.

29 למאי 1997

גאנה הנפיקה בול וגיליון מזכרת לציון 50 שנה למותו של מייסד רוטרי, פול פ. האריס.

עיצוב הבול מציג דיוקן של פול האריס וממחיש חיסון פוליו שניתן לילד במצרים. כמו כן מוצג הלוגו של PolioPlus.

הבול, שהודפס על ידי בית קווסטה, הופק הן בסוגים מנוקבים והן בסוגים לא מנוקבים.

18 ליוני 2001

סט של ארבעה בולים הונפק לציון 40 שנה לרוטרי בגאנה. בנוסף לציון 40 שנה, כל בול מנציח מאמץ מיוחד של רוטרי:

300¢ קורבן פוליו והמילים: "להוציא את הפוליו מגאנה."

1,100¢ נער שואב מים והמילים: "מים נקיים"

1,200¢ פול האריס

1,800¢ אחות, מטופל, והמילים: "תרומת דם"

הרקע של כל בול משכפל את דגל גאנה האדום, הצהוב והירוק. כל בול הופק בגיליונות של 30.

14 לספטמבר 2004

גאנה הייתה אחת המדינות הראשונות לכבד את רוטרי במלאת 100 שנה להיווסדו.

הונפק סט של 5 בולים, כל אחד מהם מציג את סמל רוטרי כחול וזהב, ואת הפסים האדומים, הצהובים והירוקים של דגל גאנה.

הבולים כוללים:

2000 לוגו PolioPlus

4000 סלוגן נגד יתושים ומלריה

4500 פול האריס

5000 ג'ונתן ב. מוג'יאגבה נשיא רוטרי 2003-2004

6000 סמל, דגל

חברים יוצרים

יצירותיה של חברתנו נילי טלרמן

פינתה של חברתנו נילי טלרמן

עבודת היח"צנות ברוטרי כפר סבא

כתבה יו"ר יחסי ציבור חברתנו נילי טלרמן

חברים יקרים.

משתדלים להביא את נושא היח"צנות מעט יותר לקדמת הבמה ולכן נדרש שיתוף פעולה.

מאד מודה לכם ומאד נודה לכם על התייחסותכם ומעורבותכם בהצגת מועדון רוטרי בציבור.

למה בקשתי מכם להשיב על השאלה: "למה דווקא רוטרי"?

כולנו יודעים מהו רוטרי, אבל כל אחד מאיתנו הגיע אליו מסיבה שונה. יש מי שמצא כאן דרך לתרום, יש מי שמצא חברים, יש מי שגילה משמעות ויש מי שפשוט הרגיש שהוא במקום הנכון.

השאלה "למה דווקא רוטרי?" אינה מבחן, אין לה תשובה נכונה אחת. להיפך, אנו מחפשים את הסיפור האישי שלכם ואת נקודת הכניסה שלכם לרוטרי כפר סבא.

המטרה, אינה לקבל תשובות נכונות אלא לגלות את ה D.N.A הייחודי של רוטרי בעיני חברי המועדון.

כשכל אחד ישיב לשאלה בכמה משפטי תשובה, נקבל פסיפס אנושי מרגש שיספר לציבור מי אנחנו באמת.

אנשים מתחברים לסיפורים של אנשים, הרבה יותר מאשר לרשימת פעילויות או הישגים.

התשובות שלכם יעזרו לנו:

לראות את הפנים האנושיות של רוטרי .

להסביר לציבור מה מיוחד בארגון/ מועדון דרך עיניי החברים בו.

לתעד את הסיפורים האישיים שהופכים את המועדון למה שהוא .

למצוא את נקודת הבידול (אם יש כזה) ממועדוני התנדבות אחרים.

בסופו של דבר אנו לא שואלים כעת " מה רוטרי עושה, אלא למה דווקא רוטרי.

אנשים אינם מצטרפים לארגון- הם מצטרפים למשמעות. והמשמעות הזו נמצאת בסיפור/ תשובה אישית של כל אחד ואחד מאיתנו.

נקלף, אט אט, את "הפנים" של מועדון רוטרי כפר-סבא , נמצא את זהות המועדון ואת ערכיו, לא כסיסמאות אלא בהלכה למעשה.

המון תודה לכם !!!!!

נקודות להרחבה לגבי השאלה : " למה דווקא רוטרי";

מה הייתה נקודת הכניסה?

מי הזמין אותך להצטרף לרוטרי?

מה אמר לך?. מה גרם לך לומר כן בפעם הראשונה?

מה הסיבה האמיתית להישאר?

חברים כותבים

ערב טוב חברים,

ביום ראשון 9.8.26 נערך ערב השקה נהדר לעיתון המסדרון מס 23. הערב הוקדש לחוויות, להגיגים וליצירה שנוצרה במהלך מלחמת חרבות ברזל. ארבעה שירים משלי פורסמו בגיליון. אני רוצה לשתף אתכם בהגיגים ובמחשבות שלי בממ"ד תחת אזעקות.

המלחמה הזאת שמתרחשת כאן, בארץ ישראל, בהתפרצויות חדשות לבקרים, מתנהלת כבר מאה וחמישים שנים. כל התלקחות בעלת אופי שונה, ויחד עם זה, כולן דומות: לחימה למען הקמת בית לאומי לעם ישראל, ושמירה על קיומו. אין ספק שצריך לקיים את צו חז"ל: הקם להורגך, השקם להורגו. יש לשמור על גבולות המדינה, לבל יקרה שוב אסון כל כך גדול כמו זה שחווינו עכשיו.

אבל, ההתפרצות האחרונה של המלחמה, זאת שהחלה בשבעה באוקטובר מעלה ברוחנו שאלה שבעיני היא מאוד חשובה, ואולי קצת אחרת. בעצם אני שואלת:

מה בדבר רוחו והוויתו של עם ישראל בארצו? וכמה זמן עוד נמשיך לעשות את אותו הדבר ולצפות לתוצאות שונות? הטבח הזוועתי וחילול כבוד האדם, הרדיפה והאימה שאפינו את השלבים הראשונים של המלחמה, הזכירו אירועים קודמים בתולדות עמנו. בזוועות של פוגרומים, של רצח עם, של שואה, של מעשי טבח וזוועות שחוה העם שלנו לאורך כל חייו בגולה.

אלה מה? הפעם הטבח הנוראי, קרה לעם על אדמת הבית הלאומי שהקים בהרבה מאוד דם ויזע ודמעות.

הדעת נותנת, שאירועי שבעה באוקטובר, הם האסון הגדול ביותר שקרה לעם ישראל בארצו מאז מרד בר כוכבא. ואני מדגישה, בארצו. וזה נורא, כי זה מעיד ששום דבר לא למדנו, שלא הקשבנו, שלא נזהרנו, שלא שמענו להתראות ולאזהרות. שלא ניסינו דרכים אחרות שעודנו נלחמים.

כבר לפני 129 שנים בשנת 1897, באותה השנה שהרצל ייסד את התנועה הציונית ששמה לה למטרה להקים בית לאומי לעם ישראל, כתב ביאליק את שירו: "קומו תועי מדבר". תרשו לי להזכיר לכם כמה שורות ממנו:

קומו, תְּעִי מְדָבֶר, צְאוּ מִתּוֹךְ הַשְּׂמָמָה;
עוֹד הַדֶּרֶךְ רָב, עוֹד רֵבָה הַמְּלַחְמָה.
ובסיומו של השיר: וּמִלְבֹּד יֵלֵל הַיְּשִׁימוֹן, דְּמִי הַצִּיָּה –
תִּרְגֹּשׁ תַּחַת שְׂמִשּׁוֹ אֶרֶץ יִפֶּה-פָּיָה."
ביאליק מדבר על הקמת ארץ חדשה לעם, אך לא בדרך של מלחמה פיזית, אלא בדרך של מאמץ, עמל, התחדשות מוסרית ורוחנית שמאוד, דרך שהסתאבה בעיניו בגלות.

המלחמה בשיר היא מטאפורה למאבק הקשה של יציאה מעבדות, מתודעת מדבר, ומהעבר המשעבד, לא מלחמה צבאית.
בית לאומי ברוחו של עם ישראל שתכיל גם את הגר החי בתוכו.
זוהי מצווה מקראית המדברת על אהבת הגר, הגנה, צדק ואי הפליה. בין הייתר בספר ויקרא, י"ט ט 33–34 "וְכִי־יֵגוּר אִתָּךְ גֵּר... לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ.
כְּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר... וְאַהֲבַתְּ לוֹ כָּמוֹךְ.
כבר אז היו השסעים שבעם לרועץ, כבר אז היו מלחמות היהודים אלה באלה הטריז שמנע מהעגלה להתקדם.
ארבעים ואחת שנים אחר כך, בשנת 1938, לאור גלי פוגרומים בפולין, ולאחר פוגרום שהתרחש בפשיטיק, שנתיים קודם לכן, כתב גבירטיג:
שְׂרָפָה, אֲחִים, שְׂרָפָה! קְרוֹבָה, חֵס וְחִלְיָה, הַשְׁעָה,
כִּי הִלָּהֲבוֹת יִתְמִידוֹ, אֶת בְּלֹנוֹ פֶּה יִשְׁמִידוֹ,
רַק שְׂרִידֵי קִירוֹת יַעֲדִידוּ מֶה נִשְׁפָּה הָיָה.
ובהמשך:

וְאַתֶּם חוֹבְקִים יָדִים בְּלִי הוֹשִׁיט עֲזָרָה,
בְּלִי בָבוֹת אֶת אִשׁ הַלֵּהֶב, אִשׁ הָעֵיכָרָה.
כל זה היה בגולה. ועכשיו שיש לנו מדינה, איך ייתכן? איך ייתכנו הקרעים בתוכנו שאנחנו חווים, איך ייתכן שכל כך הרבה שנים, ועדין נרצחים יהודים על אדמתם, רק בגלל שהם יהודים?
איך ייתכן שעוד לא השגנו בנפשנו, שרק בדרך השלום והאחוה, רק בדרך של קדמה והכרה בזכויות האדם כאדם, רק אם נבין שאין דבר קדוש יותר מהחיים, רק אז נוכל לחיות כאן בשקט ושלווה.
והשאלה הקשה מכלן, איך נתנו לכל זה לקרות.

השיר שכתבתי, ואקרא לפניכם, מתכתב עם שירו של ביאליק, קומו
תועי מדבר, ועם שירו של גבירטיג, אחים בעיירת שריפה.
בואו אנחנו לא נחבוק ידיים, בואו נשלב ידיים ונעשה למען היטיב עם עם
ישראל.
ד"ר חני ברקת גלנצר

כבר קמו תועי מדבר . חני ברקת גלנצר

כָּבֹר קָמוּ תוֹעֵי הַמִּדְבָּר וַיֵּצְאוּ מִתּוֹךְ הַשְּׁמָמָה.
דָּרְכוּ עַל בְּדִמְמָה יֵצְאוּ לְדֶרֶךְ גְּדוּלָּה וּרְחֻבָּה.
נִשְׂאוּ עֵינֵיהֶם אֶל אֶרֶץ יִשְׁנָה חֲדָשָׁה, פְּנִיָּהם
לְעֵבֶר הַשָּׁמֶשׁ הָעוֹלָה,
לְבָנוֹת מְקַלֵּט לַעֲמָם הַנִּדְכָּא הַנִּכְלָא.
וַעֲדִין רַב הַדֶּרֶךְ וּגְדוּלָּה הַמִּלְחָמָה.
בְּנֵי אֲמוּנִים, בּוֹנִים וְהוֹלְכִים וְנוֹפְלִים.
שׁוֹב עִם אוֹיֵל מֶרְקֵד סָבִיב אֱלִילֵי הַפֶּז
שׁוֹב נִחְפָּא קוֹל אֱלֹהִים, נִבְלַע רַעְמוֹ הָעֵז.
הַלּוֹעֵז מִדְּבַר יְהוּדִית שֶׁל אֶטְלָס, נִהְרִים
וְאֶשְׁכְּנָז
בְּשִׁמְרָה עַל מִשְׁמָשׁוֹ נֶאֱמָנִיו, רוּחוֹ מֶרְכָּז.
הַתְּפִשְׁטָה הַתּוֹרָה מִקְדָּשָׁתָה, הָעִתִּיקָה
אֲמוּנָתָהּ אֶל דְּלוּת כְּלֵי קֹדֶשָׁה,
נִסְתַּתְּרָה בִּינְתָהּ הַקְדוּשָׁה, נִשְׁתַּתְּקָה, נִכְרַתָּה
הָאֲמוּנָה מִפִּי בְּנֵיהָ, אֲבָדָה.
דּוֹרוֹת רִאשׁוֹנִים דּוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים, שְׁבָעִים
פָּנִים לַתּוֹרָה וְשְׁבָעִים בָּנִים.
חֵם הוֹרֵג אֶת יָפֶת, יָפֶת אֶת חֵם, שֵׁם טוֹבֵחַ לְפִי
שִׁיטָה, לְפִי פְּשִׁיטָה,
בְּמִלְיוֹנֵי בָּנָיו, בְּנֵי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה,
וְאַתֶּם חוֹבְקִים יָדִים, בְּלִי לִמְצֹא מוֹצֵא,
בְּלִי כְּבוֹד אֶת אֵשׁ הַלֵּהָבָה, הַמַּעֲפֵלֶת אִמָּה עַל
אֲדָמָתָהּ.

אמנות על קצה המזלג

מעיזבנו של אישי היקר יעקב ז"ל

מות מארה

La Mort de Mara

ציורו של ז'אק לואי - דויד

זוהי הגרסה המקורית שעליה נכתב הניתוח, עם הריקנות הכהה והכיתוב הפשוט "למארה, דויד".

האמן של המהפכה: סיפורו של ז'אק-לואי דויד

מי היה ז'אק-לואי דויד?

ז'אק-לואי דויד נולד ב-30 באוגוסט 1748 בפריז, צרפת. הוא נפטר כעבור 77 שנים, ב-29 בדצמבר 1825 בבריסל, בלגיה (שם חי בשנותיו האחרונות בגלות).

היה דמות מפתח מהפכנית וצייר החצר של נפוליאון, שהגדיר את האמנות הצרפתית במעבר בין המאות. הוא נחשב לאבי הניאו-קלאסיציזם, זרם שדגל בחזרה לערכי הפשטות, הפטריוטיזם והחובה המוסרית של יוון ורומא העתיקות – כתגובת נגד לסגנון הרוקוקו הקישוטי של המלוכה.

ניתוח יצירת המופת: "מות מארה" (1793)

היצירה, שצוירה ב-1793, מנציחה את רציחתו של ז'אן-פול מארה – עיתונאי רדיקלי ומראשי המהפיכה – שנרצח באמבט הרפואי שלו על ידי שרלוט קורדיי.

מרכיבי המפתח של הציור:

הקדוש החילוני: דויד עיצב את תנוחתו של מארה (במיוחד היד השמוטה) בהשראת יצירות ה"פייאטה" הנוצריות, כדי להפוך אותו לקדוש מעונה של המהפכה החילונית.

השמטת האלימות: הרוצחת אינה מופיעה, הסכין מוטלת על הרצפה, והחלק העליון הוא חלל כהה וריק המשרה תחושת דממה קדושה ושלווה שלאחר המוות.

האידיאליזציה של האמת: למרות שמארה סבל ממחלת עור מעוותת, עורו מוצג כנקי וחלק כמו פסל שיש. הוא אוחז במכתב המרמה של הרוצחת כדי להדגיש את תמימותו וטוב לבו.

מבנה הציור:

החלק העליון: חצי מהבד הוא חלל כהה, אפרורי וריק לחלוטין, שנועד לייצר תחושה של שקט דומם, כמעט כמו כנסייה.

האמבט והסדינים: מארה עטוף בסדינים לבנים המזכירים תכריכים. האמבטיה ירוקה, ומתוכה נשפך מעט דם אל המים הרפואיים.

היד השמוטה: ידו הימנית של מארה צונחת מטה אל הרצפה כשהיא עדיין אוחזת בנוצת הכתיבה – זהו האלמנט שנלקח ישירות מציורי ישו הנוצריים כדי להפוך אותו לקדוש.

ציור המקור המפורסם **"מות מארה" מוצג דרך קבע במוזיאונים המלכותיים לאומנויות יפות של בלגיה בבריסל**. במוזיאון הלובר בפריז מוצג העתק רשמי, מדויק וכמעט זהה לחלוטין, שנוצר בסטודיו של דויד עצמו.

כיוון שהציור שימש ככלי תעמולה רב-עוצמה עבור המהפכה הצרפתית, דויד והסטודיו שלו ייצרו מספר עותקים רשמיים כדי להפיץ את הדימוי ברחבי צרפת. מלבד הגרסה **בלובר**, ניתן למצוא גרסאות סטודיו רשמיות נוספות במוזיאונים הבאים בצרפת:

ארמון ורסאי

מוזיאון לאומנויות יפות בדיז'ון (Dijon)
מוזיאון לאומנויות יפות בריימס (Reims)

פרט מעניין: בחלק מגרסאות הסטודיו הצרפתיות, הכיתוב המקורי על קופסת העץ השתנה. למשל, בגרסה השמורה בלובר נכתב: "לאחר שלא הצליחו לשחד אותי, הם רצחו אותי"

מאז 1893, המוזיאונים המלכותיים לאומנויות יפות של בלגיה מחזיקים ביצירת המופת של ז'אק לואי דויד "מות מארה" (1793). כדי להעיד על מעמדו המרכזי של ציור זה בהופעת האמנות המודרנית, המוזיאונים המלכותיים מקדישים תערוכה ליצירת מופת זו

חברים מציירים

ציירה חיה קנטרוביץ

קומפוזיציה

בשמן

מתכון החודש

דובשניות

מתכון שעבר במשפחה מדור לדור

מרכיבים:

$\frac{1}{2}$ קילו קמח לבן + 2 כפות

4 ביצים

כוס שמן

4 כפות דבש

2 כפיות אבקת סודה לשתייה

$\frac{3}{4}$ כוס סוכר / לאוהבי המתוק כוס ורבע סוכר

3 כפיות קינמון

אופן ההכנה:

* מערבבים את כל חומרי הבצק. הבצק יוצא דביק.

- מכינים קערת מים טובלים את הידיים במים ויוצרים כדורים קטנים מכדורי פינג פונג ומניחים במרחק אחת מהשנייה. בתבנית מרופדת בנייר אפיה הן תופחות מאוד.

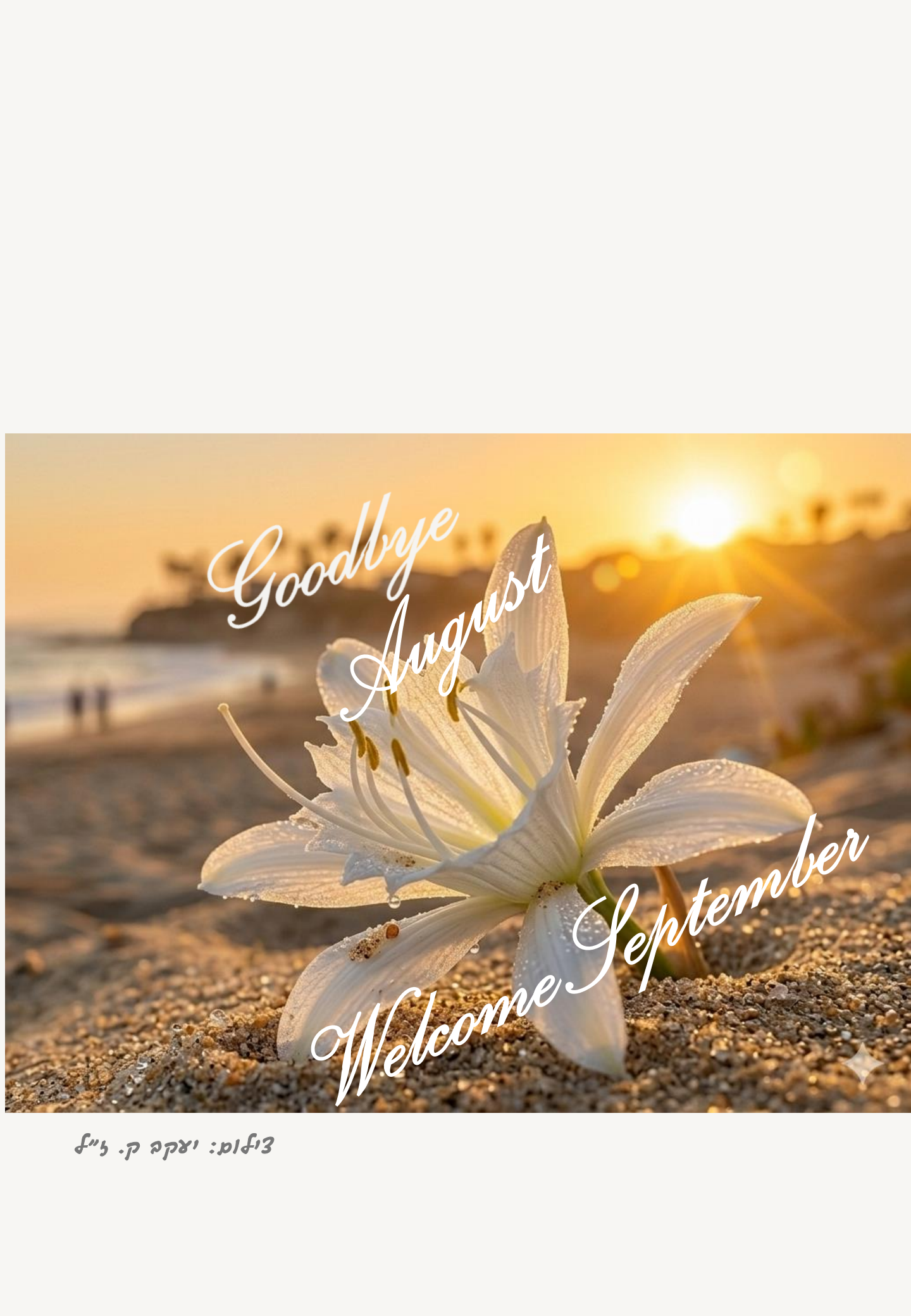
אופים בתנור שחומם מראש ב160 מעלות כ 15 דקות עד 20 דקות. עד להזהבה קלה מאוד..

זהירות לא לייבש!

לאחר שהתקררו לחלוטין מאחסנים בקופסה אטומה

בהצלחה ובתיאבון!

A close-up photograph of a white lily flower with delicate petals and prominent stamens, covered in small, glistening dew drops. The flower is growing out of a sandy beach. In the background, the sun is setting over the ocean, creating a warm, golden glow. Two small figures of people can be seen in the distance on the beach.

Goodbye
August

Welcome September

תאריך: יצאה ק. ז"ף